

# 831 V zemi věrných Čechů

transpozice 5

*Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr*

## Vstup

1. V zemi věrných Če - chů radostný den sví - tá, štěstím nebe ple - sá jit-ra svatá zář,



zpěvem ve-lebným jej národ ce-lý ví - tá, bí-lé květy lás - ky klade na ol-tář.



Ky - ri - e, e-le-i-son, smiluj se, ó Pa - ne, v milos-ti a lás - ce shlédni na svůj



lid, žeh - nej ná-ro-du a vlas - ti mi-lo-va - né, hoj-nost ze-mi dej a mí-ru sva-tý



## *Před evangeliem*

2. Slova Páně hlásal životem svým celým,  
apoštolem víry vlasti naší byl,  
Boha miloval i lid svůj srdcem vřelým,  
příkaz lásky Páně skutkem naplnil.  
Za své vrahy prosil v posledním svém vzdechu:  
Bůh ti odpusť, bratře! šeptal jeho ret.  
Nikdy nezahyne plémě věrných Čechů,  
dokud bratr bude bratru odpouštět.

## *Obětní průvod*

3. Tobě, Bože věčný, obět chleba, vína  
láska lidu v úctě klade na oltář;  
proměň dary čisté v tělo a krev Syna,  
který slovem pravdy změnil země tvář.  
Posvět duši naši, Pane Jezu Kriste,  
jenž se Otci svému za dar podáváš,  
bychom tobě nesli v obět srdce čisté,  
jako Václav svatý, zbožný kníže náš.

*Přijímání*

4. Klaníme se tobě, Bože náš a Pane,  
 pod způsobou chleba, vína tajemnou;  
 víra duši sílí, láska v srdci plane,  
 naděj život vlévá v duši zemdlenou.  
 S naším vojevodou v úctě poklekáme,  
 víra jeho pevná plní naši hrud',  
 tebe ve svátosti, Pane, vyznáváme,  
 s námi, Jezu Kriste, Bože skrytý, buď.

5. Beránku náš Boží, Pane Jezu Kriste,  
 milost tvoje září v nebes věčný stan,  
 v pokore se blíží k tobě duše čisté,  
 život dáváš tomu, kým jsi milován.  
 V dvorstvu nebes jasném dědic české země  
 v náruč tvoji sladkou národ celý zve;  
 pevně státi bude zbožné jeho plémě,  
 v lásce věrné střežíc poklad víry své.

*Závěr*

6. Žehnals, Pane, otcům milosti své květem,  
 odíval jsi štědře práce jejich plod.  
 Z lůna slávy věčné shlédni k jejich dětem,  
 žehnej slovem spásy Čechů věrný rod.  
 Přijď, ó Jezu Kriste, spáso světa všeho,  
 duším světlo víry, srdcím lásku dej,  
 sešli pomoc svoji z trůnu nebeského,  
 českou zemi chraň a lidu požehnej.

*Před evangeliem*

2. Slova Pá-ně hlá - sal ži-votem svým ce - lým, a-poštolem ví - ry vlasti na-ší byl,

Boha mi-lo-val i lid svůj srdcem vře - lým, příkaz lásky Pá - ně skutkem na-plnil.

Za své vrahy prosil v posledním svém vzde-chu: Bůh ti odpusť, bra-tře! šeptal je-ho ret.

Ni - kdy ne-za-hy-ne plé - mě věrných Čechů, do - kud bra-tr bu-de bratru odpouštět.

## Obětní průvod

3. Tobě, Bo-že věč - ný, o-běť chleba, ví - na láska li-du v úc - tě klade na oltář;

proměň da-ry čis - té v tělo a krev Sy - na, který slovem prav-dy změnil země tvář.

Po - svěť du-ši na-ši, Pa-ne Je-zu Kris - te, jenž se Ot-ci své - mu za dar po-dáváš,

by - chom to - bě ne - sli v o - běť srd - ce čis - té, ja - ko Václav sva - tý, zbožný kní - že náš.

## Přijímání

4. Klaníme se to - bě, Bo-že náš a Pa - ne, pod způsobou chle - ba, ví - na tajemnou;

ví - ra du - ši sí - lí, láska v srdci pla - ne, naděj ži - vot vlé - vá v duši zemdlenou.

S na - ším vo - je - vodou v úctě po - kleká - me, ví - ra je - ho pev - ná pl - ní na - ši hruď,

te - be ve svá - tos - ti, Pa - ne, vyzná - váme, s ná - mi, Je - zu Kri - ste, Bo - že skry - tý, buď.

## Přijímání 2

5. Beránku náš Bo - ží, Pane Je-zu Kris - te, milost tvoje zá - ří v nebes věčný stan,

v poko-ře se blí - ží k tobě du-še čis - té, ži-vot dáváš to - mu, kým jsi mi-lován.

V dvorstvu nebes jasném dědic české ze - mě v náruč tvo-ji slad-kou národ ce-lý zve;

pev - ně stá-ti bu-de zbož - né je-ho plémě, v lás - ce věrné střežíc poklad ví-ry své.

## Závěr

6. Žehnals, Pane, ot - cům milos-ti své kvě-tem, o-dí-val jsi štěd-ře práce jejich plod.

Z lůna slávy věč - né shlédni k jejich dě - tem, žehnej slovem spá - sy Čechů věrný rod.

Přijď, ó Je-zu Kriste, spáso světa vše - ho, duším světlo ví - ry, srdcím lásku dej,

se - šli pomoc svo-ji z trů-nu nebes-ké-ho, čes-kou ze-mi chraň a li-du požehnej.